

Rami Laine

Suloisen elotytön kahdenkeskeiset sulot

runostrippimittari

Suloisen elotytön
kädenkeskeiset sulot

Esikesä luo nahkansa:

LAHNAJÄRVEN LEHTONEN

3

Verenlentävän tytön sääri-iholla auringon ruskettunut tuoksu –
paarman iloinen puhe surisee

siivillä sen huomaamaton laskeuma kuulastaa naurua,
päärynäsiideri tirskahtaa huulilta . . ’ . , . . .

kiljaistu! *kirous* ennen viiruveren seestä räiskähtänyt purema iholla
– paarma lepää kuolleena siivillään

pikkukynnen alta valahtaa rubiikkinen pisarapallo

nimettömästä

tyytyväisyydestään

vauva nukkuu pajukorin sylissä
- keinuen viaton saa aina unta

sudenkorennot kerääntyvät vetten päältä,
haarapääsky nappaa lennosta yhden

missä sudenkorennot lepäävät
kesän villit sudet unissaan antavat heidän kuonolleen laskeutua,

lapsi vain kääntää päätänsä kitisten

*korentoon nojaa peto koko painollaan,
herkistyy suden vaistoon havua,
lapsen lämpö olkapäällä*

pää herkkä hienohiuksinen,
niska tuettu,
yhdeltä kädeltä

taivaan venyneet valkokynnet raapivat sinestä kylmää.

Kipuna lisääntyy vain
tytön
kesäisen kuulaan ihon läpäisseistä paarman puremista.
Männyn neulaset kasvavat vuoden pituisen ikuisuuden kerrallaan –
neljän vuoden ajan vuosi pyörii neljän lehden apilalla
elämän ajankulun läheisyys iholla.
Se nypyttää viherrakkauden mattoa.
Kaiken keskellä keltaiset miljoonakellot.

Runoyötär pyytää niin pyyteettä elämää,
ettei hän uskalla antaa anteeksi itselleen –
päivärakkaalleen.

Vatsa ukkostaa: nälkä on hyttysenmitassa miljoona perillistä:
odottakaamme iltahämärää
alttoviulut viuhahtelevat
korvalehdyköiden pintajännitysten kalvoa
hipoen viilloketta
olemme näläntappoaseita
antautuen riistaan
riistaksi elämän riiston
lisääntymisen.

yöperho kelluu,
juhannuksen järviveden pinnalle hukkunut –
kaikki metsät yhtyvät lauluun linnuista aamuyöstä.
veden äärellä on valoisaa –

puoli vuotta taivaan valoverhoista, ja pimennys, tähdet.

auringon läpäisy veden,
rantahietikon pohjassa vesi juoksuttaa hiekan laineita,
varjojen valoa vedenalaisen vehreän liukkaassa valossa
naisen genitaali on vesimittari
pintajännityksestä kelluu, värähtelee vesirenkaita:
ruokopillin kautta
koreus hengittää

Tämä kirja on Suomenneidon takapuolen sipaisu - hienoinen helmannosto kesäisessä "roadrunoudessa", joka hengittää järvensuulla tauko-paikallaan - periaatteesta, aina laiturin niiaista rannalla makailuun.....sinäsuloinen suvi.

MATKA Lahnajärveltä Tikkurilaan on yllättävän pitkä, usko pois - mahdollinen lukivirheeni, sillä omastani viikon lojuin Saimaan rannalla, mutta Lahnajärveltä Sinirikontielle se kesti trippimittarin mukaan neljä vuotta yhdessä kesässä! Enkä saanut edes yhtään lahnaa!!

Tämä runostrippi syntyi aidoista matkaruksauksista, nykymaailmassa niin haihtuvalla lyijykynällä vasten notkuvaa paperia yhdessä aina niin avoimen puolisoni Empun kanssa [rakkaalla lapsella aina niin monta nimeä, että kaikkea en kehtaa]. Mutta tämä kirja kehtaa kosia toukkaa, joka etsii lukua.

Tässä kesässä kävimme itäisessä Suomessa, edellisen vastarakkaaksi. Hersyimme kesän valoa, rakkaudesta, naurusta - kyyntelten tiehyet täytyivät kun jätän tämän kesätien.

Kun Iloinen Juomapoika jätti minut, minut valtasi sydämellään Suloinen Elotytty. Kesä jakoi ja onneaan ei voi kuin jakaa,
- ja nyt minä en lainaa mitään - vaan jaan: olkaamme hyviä:
Suloisen elotytön kahdenkeskeiset sulot.

BoDTM
BOOKS on DEMAND